தானியலே் புத்தகம் - நூற்று எழுபத்து எட்டு

தீர்க்கதரிசன ஒற்றுமைகள்: கடைசி நாட்களில் தானியலே் 11 இன் வெளிப்பாடு

Jeff Pippenger
2024-04-08

தானியலே் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் பதினாறு முதல் பதினொன்பது வரை உள்ள வசனங்கள், ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளில் விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திலிருந்து மிகாயலே் எழுந்தருளி மனிதருக்கான கிருபைக்காலம் முடிவுறும் வரையிலான வரலாற்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. ஆகையால், அதே அதிகாரத்தின் நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்திலிருந்து நாற்பத்தைந்தாம் வசனம் வரையிலான வரலாறையும் அவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

> ஆனால் அவனுக்கு விரோதமாக வருகிறவன் தன் சித்தத்தின்படியே செய்வான்; அவனுக்கு முன்பாக யாரும் நிலைத்திருக்கமாட்டார்கள்; அவன் மகிமையான தேசத்தில் நிலைநிற்பான்; அது அவன் கையினால் நாசமாக்கப்படும். மேலும் அவன் தன் முழு இராஜ்யத்தின் பலத்தோடும், நேர்மையானவர்களையும் தன்னுடனே கொண்டு வருவதற்குத் தன் முகத்தைத் திருப்புவான்; அவன் இவ்விதமே செய்வான்; அவன் அவனை அழிக்கும்படியாக ஸ்திரீகளின் குமாரத்தியை அவனுக்குக் கொடுப்பான்; ஆனால் அவள் அவன் பக்கத்தில் நிலைக்கமாட்டாள்; அவனுக்காகவும் இருக்கமாட்டாள். இதற்குப் பின்பு அவன் தன் முகத்தைத் தீவுகளின்பால் திருப்பி, அநேகங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளுவான்; ஆனாலும் ஒரு பிரபு, அவனால் உண்டாக்கப்பட்ட நிந்தை ஒழியும்படி செய்வான்; அவன் தன் மேலே நிந்தை வராமல், அதையே அவன்மேலே திரும்பும்படி செய்வான். பின்னர் அவன் தன் தேசத்தின் அரண்களின்பால் தன் முகத்தைத் திருப்புவான்; ஆனால் அவன் இடறி விழுவான்; பின்னும் கண்டுபிடிக்கப்படமாட்டான். தானியலே் 11:16–19.

சகோதரி வைட், தானியலே் அதிகாரம் பதினொன்றின் இறுதி நிறைவேற்றத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது, “இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட வரலாற்றின் பெரும்பகுதி மீண்டும் நிகழும்” என்று தெரிவித்தார். நாற்பத்தொன்று முதல் நாற்பத்தைந்து வரையான வசனங்கள், இவ்வசனங்களின் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றை மறுபடியும் எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்வசனங்கள், புறமத ரோம் முதலில் மூன்று புவியியல் பகுதிகளை வென்று உலகத்தின் மீது ஆட்சியைப் பெற்றபோது நிறைவேற்றப்பட்டன.

“வடக்கின் ராஜாவாகிய அந்தியோகுஸின் முன்னிலயையில் எகிப்து நிலைத்திருக்க முடியாதிருந்தபோதிலும், இப்போது அவனுக்கு எதிராக வந்த ரோமரின் முன்னிலயையில் அந்தியோகுஸாலும் நிலைத்திருக்க முடியவில்லை. உயர்ந்து வந்த இந்த வல்லமைக்கு இனிமேல் எந்த இராச்சியங்களாலும் எதிர்த்து நிற்க இயலவில்லை. கி.மு. 65 ஆம் ஆண்டில் பாம்பேயு, அந்தியோகுஸ் அசியாட்டிகுஸிடமிருந்து அவனுடைய உடமைகளைப் பறித்துக் கொண்டு, சிரியாவை ஒரு ரோம மாகாணமாக்கியபோது, சிரியா வெற்றிகொள்ளப்பட்டு, ரோமப் பேரரசோடு சேர்க்கப்பட்டது.”

“அதே வல்லமை பரிசுத்த தேசத்திலும் நிலைநின்று, அதைக் விழுங்குவதாகவும் இருந்தது. கி.மு. 162 ஆம் ஆண்டில் உடன்படிக்கையின் மூலம் ரோம் தேவனுடைய ஜனங்களாகிய யூதருடன் தொடர்புபெற்றது; அந்நாள்முதல் அது தீர்க்கதரிசன காலக்கணக்கில் ஒரு முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறது. ஆயினும், கி.மு. 63 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் அது யூதேயாவின் மேல் நேரடியான வெற்றிகைப்பற்றின் மூலம் அதிகாரஆட்சியைப் பெறவில்லை; பின்னர் அது பின்வருமாறு நிகழ்ந்தது.”

“பொந்துவின் அரசனாகிய மித்ரிதாத்தஸுக்கு எதிராக மேற்கொண்ட தமது படையெடுப்பிலிருந்து பொம்பேயி திரும்பிவந்தபோது, யூதேயாவின் கிரீடத்திற்காக ஹிர்கானுஸும் அரிஸ்தோபுலுஸும் எனும் இரு போட்டியாளர்கள் போராடிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய வழக்கு பொம்பேயியின் முன் கொண்டுவரப்பட்டது; அரிஸ்தோபுலுஸின் கோரிக்கைகளில் இருந்த அநீதியை அவர் விரைவில் உணர்ந்தார். ஆயினும், நீண்ட காலமாக விரும்பியிருந்த அரேபியாவுக்கான தனது படையெடுப்பை முடித்த பின்பு இந்த விவகாரத்தில் தீர்ப்பளிக்கத் தாமதிக்க விரும்பினார்; பின்னர் திரும்பிவந்து, நியாயமாகவும் உரியதாகவும் தோன்றும் விதத்தில் அவர்களுடைய காரியங்களை ஒழுங்குபடுத்துவேன் என்று வாக்குறுதியும் அளித்தார். பொம்பேயியின் உண்மையான மனோபாவத்தை ஆராய்ந்து உணர்ந்த அரிஸ்தோபுலுஸ் அவசரமாக யூதேயாவிற்கு மீண்டுபோய், தன் குடிமக்களை ஆயுதப்படுத்தி, வல்லமையான எதிர்ப்பிற்குத் தயாரானான்; வேறே ஒருவருக்கே அந்தக் கிரீடம் வழங்கப்படும் என்பதை முன்னரே உணர்ந்திருந்ததால், எந்த ஆபத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் அதைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளத் தீர்மானித்திருந்தான். பொம்பேயி அந்தத் தப்பியோடியவனை நெருக்கமாகத் தொடர்ந்து வந்தான். அவன் எருசலேமை அணுகியபோது, அரிஸ்தோபுலுஸ் தன் நடவடிக்கையைப் பற்றி மனந்திரும்பத் தொடங்கி, அவனைச் சந்திக்க வெளியே வந்து, முழுமையான கீழ்ப்படிதலையும் பெரும் தொகையான பணத்தையும் வாக்குறுதி அளிப்பதன் மூலம் நிலைமையைச் சமரசப்படுத்த முயன்றான். இந்த முன்மொழிவை ஏற்றுக்கொண்ட பொம்பேயி, அந்தப் பணத்தைப் பெறுவதற்காக கபினியுஸை ஒரு படைத்தளவினரின் அணியின் தலைவராக அனுப்பினார். ஆனால்

அந்தத் தலமைத் தளபதி எரசலமேக்க வந்தபோத, வாசல்கள் அவனுக்க எதிராக அடைக்கப்பட்டிரந்தன; மேலும், நகரம் அந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்காத என்ற மதில்களின் உச்சியிலிரந்த அவனுக்குச் சொல்லப்பட்டத."

"இவ்விதமாகத் தண்டனையின்றி ஏமாற்றப்படக் கூடாத என்ற கரதிய பாம்பே, தன்னுடன் வைத்திரந்த அரிஸ்டோபுலஸை சங்கிலிகளில் கட்டிவைத்த, உடனடியாகத் தனத முழப் படையோடும் எரசலமேை எதிர்த்த முன்னேறினான். அரிஸ்டோபுலஸின் ஆதரவாளர்கள் அந்த இடத்தைப் பாதகாக்க முனைந்தனர்; ஹிர்கானஸின் ஆதரவாளர்கள் வாசல்களைத் திறக்க எண்ணினர். பின்னோரார் பெரம்பான்மையாயிரந்த மேலோங்கியதால், பாம்பேக்க நகரத்தக்குள் தடையற்ற நழைவு அளிக்கப்பட்டத. அதன்பின், அரிஸ்டோபுலஸின் பற்றாளர்கள் ஆலயத்தின் மலையிலே பின்வாங்கினர்; அந்த இடத்தைப் பாதகாக்க அவர்கள் எவ்வளவு உறதியாயிரந்தார்களோ, அதைப் பிடித்தக்கொள்ள பாம்பேயும் அதே அளவு தீர்மானமாக இரந்தான். மூன்ற மாதங்களின் முடிவில், தாக்குதல் நடத்தவதற்க ஏதவான அளவுக்க மதிலில் ஒர பிளவு உண்டாக்கப்பட்டத; அத்தலம் வாளின் முனையால் கைப்பற்றப்பட்டத. அதனைத் தொடர்ந்த நிகழ்ந்த பயங்கரமான படுகொலையில் பன்னிரண்டு ஆயிரம் பேர் கொல்லப்பட்டனர். அந்நேரத்தில் தெய்வீக ஆராதனையில் ஈடுபட்டிரந்த ஆசாரியர்கள், சுற்றுமுற்றிலும் கொந்தளித்தக் கொண்டிரந்த குழப்பத்தை அறியாதவர்களைப் போல, அமைதியான கையாலும் அசைக்க முடியாத மனநிலையாலும் தங்கள் வழக்கமான பணியைத் தொடர்ந்த மேற்கொண்டதையும், அவர்களுடைய நண்பர்கள் தமக்குச் சுற்றிலும் அறக்கப்பட்டுக்கொண்டிரந்தபோதிலும், பல முறை அவர்களுடைய சொந்த இரத்தமே தாங்கள் செலுத்திய பலிகளின் இரத்தத்தோடு கலந்திரந்தபோதிலும் அப்படியே நிலைத்திரந்ததையும் காணுவத மனதை உரக்கும் காட்சியாயிரந்தத என்ற வரலாற்றாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்."

"போரக்க முடிவுகட்டிய பின்னர், போம்பேயு எரசலமின் மதில்களை இடித்தத் தள்ளினார்; யூதேயாவின் அதிகார வரம்பிலிரந்த பல நகரங்களை சிரியாவின் அதிகார எல்லைக்குக் மாற்றினார்; மேலும் யூதர்கள்மேல் வரி விதித்தார். இவ்வாற, முற்றிலும் அதைக் கலங்கடிக்கும் வரையில் 'மகிமையான தேசத்தை' தன் இரம்புப் பிடியில் பற்றிப் பிடித்திரக்கவிரந்த அந்த வல்லமையின் கைக்குள், வெற்றிகொள்ளுதலால் எரசலமே முதல்முறையாக ஒப்படைக்கப்பட்டத."

"'வசனம் 17. அவன் தன் முழ ராஜ்யத்தின் வல்லமையுடன் நழையைத் தன் முகத்தை நிலைநிறத்தவான்; நேர்மையுள்ளவர்களும் அவனோடிரப்பார்கள்; அவன் இவ்வாறே செய்வான்; மேலும், அவன் பெண்களின் குமாரத்தியை அவனை கெடுக்கும்படியாக அவனுக்குக்

கொடுப்பான்; ஆனால் அவள் அவன் பக்கத்தில் நிலைக்கமாட்டாள், அவனுக்காகவும் இருக்கமாட்டாள்.'"

"இந்த வசனத்திற்காக பிஷப் நியூட்டன் இன்னொரு வாசகத்தை வழங்குகிறார்; அது கருத்தை இன்னும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவது போலத் தோன்றுகிறது; அது இதுவாகும்: 'அவன் முழு ராஜ்யத்திற்குள் பலவந்தமாக நுழையைத் தன் முகத்தை நிலைநிறுத்துவான்.' 16ஆம் வசனம் நம்மை சீரியா மற்றும் யூதயோ ரோமரால் கைப்பற்றப்பட்ட நிலைவரை கொண்டு வந்தது. ரோம் முன்பே மகதேோனியாவையும் திராசியாவையும் வென்றிருந்தது. அலெக்சாந்தரின் 'முழு ராஜ்யத்தில்,' ரோமப் பேரரசின் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தப்படாமல் மீதமிருந்தது இப்போது எகிப்து மட்டுமே; ஆகையால் அந்த அதிகாரம் இப்போது அந்த நாட்டிற்குள் பலவந்தமாக நுழையைத் தன் முகத்தை நிலைநிறுத்தியது."

"ப்டோலமி ஆஉலதேஸே கி.மு. 51 ஆம் ஆண்டில் இறந்தான். எகிப்தின் கிரீடத்தையும் ராஜ்யத்தையும் அவன் தன் முதற்பிறந்த மகனும் மகளுமான ப்டோலமியும் கிளியோபாட்ராவும் அவர்களுக்குச் சுதந்தரமாக விட்டுச்சென்றான். அவர்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் திருமணம் செய்து கொண்டு, கூட்டாக ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்று அவன் சாசனத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது; அவர்கள் இளமையினராக இருந்த காரணத்தினால், அவர்கள் ரோமர்களின் பாதுகாப்பின் கீழ் ஒப்படைக்கப்பட்டனர். ரோம மக்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, எகிப்தின் இளம் வாரிசுகளின் பாதுகாவலனாக பொம்பயே நியமித்தனர்."

அதன் பின்னர் அதிக காலம் ஆகாமல் பொம்பயேும் சீசரும் இடையில் ஒரு மோதல் எழுந்தது; அந்த இரு தளபதிகளுக்குமிடையில் புகழ்பெற்ற பார்சாலியா யுத்தம் நடத்தப்பட்டது. பொம்பயே தோல்வியடைந்தபின் எகிப்திற்குத் தப்பிச் சென்றான். சீசர் உடனே அவனை அங்கேத் தொடர்ந்து சென்றான்; ஆனால் அவன் அங்கு சேரும்முன், பொம்பயே பாதுகாவலனாக நியமிக்கப்பட்டிருந்த ப்டோலமெயால் அவமரியாதையாகக் கொலை செய்யப்பட்டான். ஆகையால், ப்டோலமெயும் கிளியோபாத்திராவும் சார்ந்த பாதுகாவலராக பொம்பயேக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த அந்த நியமனத்தை சீசர் தானே ஏற்றுக்கொண்டான். எகிப்து உள்நாட்டு கலக்கங்களால் கொந்தளிப்பில் இருப்பதை அவன் கண்டான்; ப்டோலமெயும் கிளியோபாத்திராவும் ஒருவருக்கொருவர் விரோதிகளாய்ப் போயிருந்தார்கள், மேலும் ஆட்சியில் அவளுக்குரிய பங்கு அவளிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டிருந்தது. இதனையும் பொருட்படுத்தாமல், தன்னிடமிருந்த சிறிய படையுடன், அதாவது 800 குதிரைப்படையினரையும் 3200 காலாட்படையினரையும் கொண்டு, அலெக்சாந்திரியாவில் இறங்கி, அந்தத் தகராறை விசாரித்து, அதைத் தீர்த்துவைக்க முனைவதில் அவன் தயங்கவில்லை. நாளுக்கு நாள் கலக்கங்கள் அதிகரித்தபோது, தன் நிலையைத்

தக்கவைத்துக்கொள்ளத் தன்னிடமிருந்த சிறிய படை போதாது என்பதை சீசர் உணர்ந்தான்; மேலும் அந்த பருவத்தில் வீசிய வடக்குக் காற்றினால் எகிப்தை விட்டுப் புறப்பட இயலாத நிலையில், அவன் ஆசியாவிற்கு அறிவிப்பு அனுப்பி, அந்தப் பிராந்தியத்தில் தன்னிடம் இருந்த எல்லா படைகளும் இயன்றவரை விரைவாக வந்து தமக்கு உதவுமாறு ஆணையிட்டான்.

மிகுந்த ஆணவமிக்க முறையில், ப்டோலெமியும் கிளியோபாத்ராவும் தங்களுடைய படைகளை கலைத்து, தங்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளின் தீர்விற்காக அவரது முன் ஆஜராகி, அவரது தீர்ப்பின்படி நடக்க வேண்டும் என்று அவர் ஆணையிட்டார். எகிப்து ஒரு சுயாதீன ராஜ்யமாக இருந்ததால், இந்த ஆணவமிக்க கட்டளை அதன் அரச கண்ணியத்திற்கு எதிரான அவமதிப்பாகக் கருதப்பட்டது; இதனால் மிகுந்த கோபமுற்ற எகிப்தியர் உடனே ஆயுதம் எடுத்தனர். அதற்கு காய்சர், தாம் அவர்களின் தந்தையான அவ்லேத்தேஸின் சித்தத்தின்படி செயல்பட்டதாகப் பதிலளித்தார்; அவன் தன் பிள்ளைகளை ரோமாவின் சபையும் மக்களும் கொண்ட பாதுகாப்பிற்குக் கீழ்ப்படுத்தியிருந்தான்; அந்தச் சபையும் மக்களும் உடைய முழு அதிகாரமும் இப்போது தாம் கான்சலாகிய தமது நபரிலே நிலைபெற்றிருந்தது என்றும்; ஆகையால் பாதுகாவலனாகிய தமக்கு அவர்களுக்கிடையில் நடுவர் தீர்ப்பு வழங்கும் உரிமை இருந்தது என்றும் கூறினார்.

“இவ்விஷயம் இறுதியில் அவரின் முன் கொண்டு வரப்பட்டது; மேலும் இரு தரப்பினரின் வழக்கிற்காக வாதாட பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். மகத்தான ரோம வெற்றியாளனின் பலவீனத்தை அறிந்திருந்த கிளியோபாத்ரா, தாம் நியமிக்கக்கூடிய எந்த வாதிடுபவரையும் விடத் தமது நேரடி அழகிய தோற்றமே தமக்குச் சாதகமான தீர்ப்பைப் பெற்றுத்தருவதில் அதிக பயனளிக்கும் என்று தீர்மானித்தாள். அவரின் முன்னிலையில் அறியப்படாமல் சேருவதற்காக, அவள் பின்வரும் தந்திரத்தைப் பயன்படுத்தினாள்: தன்னை முழுநீளமாக ஆடைகளின் ஒரு பொதிக்குள் படுக்கவைத்து, அவளுடைய சிசிலிய ஊழியனாகிய அபொல்லோதோரஸ் அதை ஒரு துணியில் சுற்றி, ஒரு கயிற்றால் கட்டி, தனது ஹெர்குலீஸ் போன்ற பலமிக்க தோள்களில் தூக்கிக்கொண்டு, சீசரின் தங்கும் அறைகளைக் நோக்கிச் சென்றான். ரோமத் தளபதிக்கான ஒரு பரிசு தன்னிடத்தில் உள்ளதாகக் கூறி, அவன் கோட்டையின் வாயிலில் வழியே அனுமதிக்கப்பட்டு, சீசரின் சந்நிதிக்குள் நுழைந்து, அந்தச் சுமையை அவரின் பாதங்களருகில் வைத்தான். சீசர் இவ்வுயிருள்ள பொதியை அவிழ்த்தபோது, இதோ! அழகிய கிளியோபாத்ரா அவரின் முன் நின்றாள். அந்தத் தந்திரம் அவருக்கு எவ்விதத்திலும் விருப்பமற்றதாயிருக்கவில்லை; மேலும் 2 Peter 2:14-இல் விவரிக்கப்பட்ட குணநிலையுடையவராயிருந்ததினால், இவ்வளவு அழகிய ஒருவரை முதன்முறையாகக் கண்ட அந்தக் கணமே, ரோலின் கூறுவதுபோல், அவள் விரும்பிய எல்லா விளைவையும் அவர்மேல் உண்டாக்கியது.”

“இறுதியில், அந்தச் சாசனத்தின் நோக்கத்தின்படி, அந்தச் சகோதரனும் சகோதரியும் இணைந்த சிங்காசனத்தில் அமர வண்டும் என்று சீசர் ஆணையிட்டான். அரசின் முதன்மை அமைச்சரான போத்தினுஸ், கிளியோபாத்திராவை சிங்காசனத்திலிருந்த அகற்றுவதில் முக்கியமாக கருவியாக இருந்ததினால், அவள் மீள்நியமனத்தின் விளைவைக் கண்டு அஞ்சினான். ஆகையால், கிளியோபாத்திராவுக்கே இறுதியில் ஒரே அதிகாரத்தை அளிக்கத் தான் நினைக்கிறான் என்று பொதுமக்களிடையே உட்கருத்தாகப் பரப்பி, சீசருக்கு எதிராகப் பொறாமையையும் பகையையும் தூண்டத் தொடங்கினான். விரைவில் வெளிப்படையான கலகம் தொடர்ந்த எழுந்தது. 20,000 பரேின் தலைவராக அக்கில்லாஸ், சீசரை அலெக்சாந்திரியாவிலிருந்து விரட்டுவதற்காக முன்னேறினான். நகரத்தின் வீதிகளிலும் குறுகிய சாலைகளிலும் தன்னுடைய சிறிய படையினரை திறமையாக அமைத்துவைத்து, அந்தத் தாக்குதலைத் தடுத்தறிவதில் சீசருக்கு எந்தச் சிரமமும் இல்லை. எகிப்தியர் அவனுடைய கடற்படையை அழிக்க முனைந்தனர். அதற்கு பதிலாக, அவன் அவர்களுடையதை எரித்தான். எரிந்த கொண்டிருந்த சில கப்பல்கள் துறைமுகக் கரைக்கு அருகே இழுத்துச் செல்லப்பட்டபோது, நகரத்தின் பல கட்டிடங்கள் தீப்பற்றின; ஏறக்குறைய 400,000 தொகுதிகளை கொண்டிருந்த புகழ்பெற்ற அலெக்சாந்திரியா நூலகமும் அழிந்தது.”

“யுத்தம் இன்னும் அதிகமாக அச்சுறுத்தலாக வளர்ந்தபோது, சீசர் அண்டை நாடுகள் அனைத்திற்கும் உதவிக்காக தூதனுப்பினார். ஆசியா மைனரிலிருந்து ஒரு பெரிய கடற்படை அவருக்கு உதவியாக வந்தது. மித்ரிதாதஸே, சிரியாவிலும் சிலீசியாவிலும் திரட்டப்பட்ட ஒரு படையுடன் எகிப்திற்குப் புறப்பட்டான். இடுமயேனான அந்திப்பாத்திர் 3,000 யூதர்களுடன் அவனோடு சேர்ந்தான். எகிப்திற்குள் செல்லும் மலைவழிகளைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த யூதர்கள், அந்தப் படை எந்தத் தடையும் இன்றிப் புறம்பேற அனுமதித்தனர். அவர்களுடைய இந்த ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இருந்திருந்தால், அந்த முழுத் திட்டமே தோல்வியடைந்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இந்தப் படையின் வருகையே போராட்டத்தின் முடிவை நிர்ணயித்தது. நைல் நதிக்கருகே ஒரு தீர்மானமான யுத்தம் நடைபெற்று, அதின் விளைவாக சீசருக்குப் பூரண வெற்றி கிடைத்தது. தப்பிச் செல்ல முயன்ற ப்டோலமி நதியில் மூழ்கினான். பின்னர் அலெக்ஸாந்திரியாவும் முழு எகிப்தும் வெற்றியாளனுக்குச் சரணடைந்தன. இப்போது ரோம், அலெக்சாண்டரின் மூல ராஜ்யம் முழுவதிலும் நுழைந்து அதைத் தன்னகத்தே உட்கொண்டிருந்தது.”

உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “நேர்மையானவர்கள்” என்பவர்களால், ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட உதவியை அவனுக்குக் கொடுத்த யூதர்களே ஐயமின்றி குறிப்படப்படுகிறார்கள். இது இன்றியமையாததாக இருந்தது; இது இல்லாமல் இருந்திருந்தால், அவன் நிச்சயமாகத் தோல்வியடைந்திருப்பான்; இதனுடன், கி.மு. 47-ஆம் ஆண்டில் அவன்

எகிப்தை முற்றிலும் தனது அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தினான்.

"'பெண்களின் மகள், அவளைச் சீர்குலைப்பவள்.' கிளியோபாத்ராவின்மேல் சீசர் கொண்டிருந்த தீவிரமான ஆசை—அவளால் அவனுக்கு ஒரு மகன் பிறந்திருந்தான்—எகிப்தியப் போரெனும் அளவுக்கு ஆபத்தான ஒரு படையெடுப்பை மேற்கொள்ள அவனைத் தூண்டிய ஒரேயொரு காரணமாகவே வரலாற்றாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இதனால், அவனுடைய காரியங்கள் வேண்டியதைக் காட்டிலும் அவன் எகிப்தில் மிக நீண்ட காலம் தங்கியிருந்தான்; ஒழுக்கக்கேட்டை அந்த ராணியுடன் விருந்து, மது விலாசம் ஆகியவற்றில் முழு இரவுகளையும் கழித்தான். 'ஆனாலும்,' என்று தீர்க்கதரிசி கூறினார், 'அவள் அவன் பக்கத்தில் நிலைநிற்கமாட்டாள்; அவனுக்காகவும் இருக்கமாட்டாள்.' பின்னர் கிளியோபாத்ரா, ஆகஸ்து சீசரின் பகைவனான அண்டோனியுடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு, ரோமுக்கு எதிராகத் தன் சகல வல்லமையையும் வெளிப்படுத்தினாள்."

"'வசனம் 18. இதற்குப் பின்பு அவன் தன் முகத்தைத் தீவுகளின் பக்கம் திருப்பி, அநேகரைக் கைப்பற்றுவான்; ஆனால் தன் சொந்த நிமித்தமாகிய ஒரு அதிபதி, அவனால் உண்டாக்கப்பட்ட நிந்தையை ஒழியச் செய்வான்; தன் சொந்த நிந்தை இல்லாமலேயே, அதையே அவன் மேல் திரும்பும்படிச் செய்வான்.'"

சிம்மேரியன் போஸ்போரஸின் ராஜாவாகிய பார்னாகேசுடன் நடந்த யுத்தம் இறுதியில் அவனை எகிப்திலிருந்து அகற்றியது. "அவன் பகைவர் இருந்த இடத்துக்கு வந்தவுடன்," என்று பிரிடோ கூறுகிறார், "தனக்கோ அவர்களுக்கோ எந்த ஓய்வும் கொடுக்காமல் உடனே தாக்கி, அவர்கள்மேல் முழுமையான வெற்றியைப் பெற்றான்; அதற்கான செய்தியைத் தனது ஒருவன் நண்பனுக்கு இந்த மூன்று சொற்களால் எழுதியான்: Veni, vidi, vici; நான் வந்தேன், கண்டேன், ஜெயித்தேன்." இந்த வசனத்தின் இறுதிப்பகுதி சில அளவு தெளிவின்மையால் சூழப்பட்டுள்ளது; அதின் பயன்பாட்டைப் பற்றியும் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. சிலர் அதை சீசரின் வாழ்க்கையில் இன்னும் முந்தைய காலத்துக்கு பொருத்தி, பொம்பேயுடன் அவனுக்கிருந்த முரண்பாட்டிலே அதன் நிறைவேற்றத்தை காண்கிறார்கள். ஆனால் தீர்க்கதரிசனத்தில் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட முன்நிகழ்வுகளும் பின்நிகழ்வுகளும், பார்னாகேசின் மீது பெற்ற வெற்றிக்கும், அடுத்த வசனத்தில் காணப்படுகிறபடி ரோமாவில் சீசரின் மரணத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலேயே இந்த முன்னறிவிப்பின் இப்பகுதியின் நிறைவேற்றத்தைத் தேடும்படி நம்மை வற்புறுத்துகின்றன. இந்தக் காலப்பகுதியைப் பற்றிய இன்னும் விரிவான வரலாறு வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுமானால், இந்தப் பகுதியில் உள்ள பயன்பாட்டை எந்தத் தடங்கலும் இன்றிச் சீராக விளக்கும் நிகழ்வுகள் வெளிப்படக்கூடும்.

"'வசனம் 19. பின்னர் அவன் தன் சொந்த தேசத்தின் கோட்டையை நோக்கித் தன் முகத்தைத் திருப்புவான்; ஆனால் அவன் இடறி விழுவான்; பின்னும் காணப்படமாட்டான்.'"

"இந்த வெற்றிக்குப் பிறகு, பொம்பேயின் அணியின் கடைசியாக மீதமிருந்த சிதறிய பகுதிகளான ஆப்பிரிக்காவில் இருந்த கேட்டோ மற்றும் ஸ்கிப்பியோவையும், ஸ்பெயினில் இருந்த லபியனேஸ் மற்றும் வாரஸையும் சீசர் தோற்கடித்தான். ரோமாவுக்கு, அதாவது 'தன் சொந்த தேசத்தின் கோட்டைக்குத்' திரும்பியபோது, அவன் நிரந்தர சர்வாதிகாரியாக ஆக்கப்பட்டான்; மேலும், முழு பேரரசின்மேலும் அவனை உண்மையில் பரிபூரண அதிகாரமுள்ள அதிபதியாக்கும் வகையில் பிற அதிகாரங்களும் கௌரவங்களும் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் தீர்க்கதரிசி, அவன் இடறி விழுவான் என்று கூறியிருந்தான். அந்த மொழிநடை, நடந்து செல்லும்போது தவறுதலாக இடறும் ஒருவரைப் போல, அவனுடைய வீழ்ச்சி திடீரெனவும் எதிர்பாராதவாறும் இருக்கும் என்பதை உணர்த்துகிறது. அப்படியே, ஐந்நூறு யுத்தங்களில் போரிட்டு வென்றும், ஆயிரம் நகரங்களைப் பிடித்தும், பதினொன்று இலட்சத்து தொண்ணூற்று இரண்டு ஆயிரம் மனிதர்களைக் கொன்றும் இருந்த இந்த மனிதன், போர்க்களத்தின் ஆரவாரத்திலும் மோதலின் நேரத்திலும் அல்லாமல், தன் பாதை சமமாயும் மலர்களால் விரிக்கப்பட்டதாயும் இருக்கிறது என்று எண்ணியபோதும், அபாயம் மிகவும் தொலைவில் உள்ளது என்று கருதப்பட்டிருந்தபோதும் விழுந்தான்; ஏனெனில், ராஜா என்ற பட்டத்தை அந்த மன்றத்தின் கைகளிலிருந்து பெறுவதற்காக, தன் பொற்கொல்லாசனத்தில் அமர்ந்து சபைக்கூடத்தில் தன் இடத்தை எடுத்தபோது, துரோகத்தின் கத்தி திடீரென்று அவன் இதயத்தைப் பாய்ந்தது. காசியஸ், புரூட்டஸ் மற்றும் பிற சதியாளர்கள் அவன்மேல் பாய்ந்தார்கள்; இருபத்துமூன்று குத்துக்காயங்களால் குத்துண்டு அவன் விழுந்தான். இவ்வாறு அவன் திடீரென்று இடறி விழுந்தான்; அவன் காணப்படாமல் போனான், கி.மு. 44." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 258–264.

அரியணையில் நிறுவப்பட்ட புறமத ரோமின் (வடக்கின் ராஜா) வரலாற்று நிறைவேற்றம், விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது நிகழும் மும்மடங்கான ஐக்கியத்தில் நவீன ரோம் அரியணையில் அமர்த்தப்படுகிற வரலாற்றை முன்குறிக்கும் ஒரு வரலாறாகும். இந்த வரலாறு முப்பது முதல் முப்பத்தாறு வரையிலான வசனங்களிலும் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது; அங்கே 538 ஆம் ஆண்டில் பாப்பரசாட்சி முதன்முறையாக அரியணையில் நிறுவப்பட்ட காலம் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. பதினாறு முதல் பத்தொன்பது வரையிலான வசனங்களும், முப்பத்தொன்று முதல் முப்பத்தாறு வரையிலான வசனங்களும், தீருவின் வேசியின் இறுதி எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. இந்த வரலாறு ஐந்து முதல் ஒன்பது வரையிலான வசனங்களிலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது;

அப்பபோத, முதல் வடக்கின் ராஜா மூன்ற புவியியல் பகுதிகளை வென்றபின் நிறவப்பட்டான். அதன்பின்னர் அவன் தெற்கின் ராஜாவுடன் ஒர உடன்படிக்கயில் நழைந்தான்; ஆனால் அந்த உடன்படிக்கயை முறித்தான்; அதற்குப் பதிலாக தெற்கின் ராஜா ஒர கொடிய காயத்தை ஏற்படுத்தினான்; வடக்கின் ராஜா எகிப்தின் சிறைப்பிடிப்பில் இறந்தான்.

ஐந்த முதல் ஒன்பத வரையிலான வசனங்களும், பதினாற முதல் பத்தொன்பத வரையிலான வசனங்களும், முப்பத முதல் முப்பத்தாற வரையிலான வசனங்களும், நாற்பத முதல் நாற்பத்திஐந்த வரையிலான வசனங்களில் நிறவைறேம் மூன்ற தீர்க்கதரிசன வரிகளை வழங்குகின்றன. “இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தில் நிறவைறேிய வரலாற்றின் பரெம்பகுதி மறபடியும் மீளும்” என்ற சகோதரி வைட் குறிப்பிட்டபோத, அதின் உண்மயைான பொரள், முழு அதிகாரமும் நாற்பத முதல் நாற்பத்திஐந்த வரையிலான வசனங்களை விளக்குகிறத என்பதாகும். இரபத முதல் இரபத்திரண்டு வரையிலான வசனங்கள் கிறிஸ்தவின் பிறப்பயைும் அவரடயை மரணத்தயைும் அடையாளப்படுத்தகின்றன; ஆகயைால், அவரடயை பிறப்பின் மூலம் 1798 மற்றும் 1989 ஆகிய இரண்டிலும் முடிவுக் காலத்தை பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகின்றன; பின்னர், சிலுவயைில் அவர் அடைந்த மரணம் 1844 அக்டோபர் 22-ஐயும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தயைும் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தியத.

மக்கபயேர் கிளர்ச்சியின் வரலாற்றுக் காலத்தில் யூதர்களுக்கும் ரோமாவுக்கும் இடயைிலான உடன்படிக்கயைை இரபத்தமூன்றாம் வசனம் அடையாளப்படுத்தகிறத. அந்த வரலாற்றிலுள்ள “உடன்படிக்கை” கி.மு. 161 மற்றும் கி.மு. 158 என்ற ஆண்டுகளால் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படுகிறத. மக்கபயேர் வரலாற, யூதர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ரோமாவுக்கும் மக்கபயேர் யூதர்களுக்கும் இடயைிலான ஒர “உடன்படிக்கை” மூலம் தனத தொடக்கத்தை அடயைும் ஒர உள்நிலை வரிசயைை பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகிறத; அத இறுதியில், தமக்குச் சீசரைத் தவிர வறே ராஜா இல்லை என்ற யூதர்கள் அறிவிப்பதினால் முடிவடைந்தத. இரபத்தமூன்றாம் வசனம், நிச்சயமாக, இரபத்தொன்றாம் மற்றும் இரபத்திரண்டாம் வசனங்களுக்குப் பின்னர் வருகிறத; இரபத்தொன்றாம் வசனம் கிறிஸ்தவின் பிறப்பை அடையாளப்படுத்தகிறத, அத தீர்க்கதரிசனத்தின்படி முடிவுக் காலமாகும்; இரபத்திரண்டாம் வசனம் சிலுவயைை அடையாளப்படுத்தகிறத, அத ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தை பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகிறத.

சிலுவயைில் யூதர்கள் சீசரை (ரோமை) தங்கள் ராஜாவாக அடையாளப்படுத்தினர்; மலேும் இரபத்தமூன்றாம் வசனத்தில் வரம் “உடன்படிக்கை” என்பத, யூதர்கள் ரோமைக்குத் தங்கள் நம்பிக்கயைுணர்வை அறிவித்ததன் முடிவுக் கட்டத்திலயேே, ரோமைச் சவேிக்கத் தரேந்தடெுத்த அவர்களத ஆரம்பத்தைக் குறிக்கிறத. சிலுவயைில் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்டபடி யூதர்களின் முடிவு,

ரோமையோடு யூதர்களின் தொடர்பின் ஆரம்பத்தால் தொடர்ந்து வருகிறது.

இருபத்துநான்காம் வசனத்திலிருந்து முப்பதாம் வசனம் வரை, கி.மு. 31-ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த ஆக்டியம் போரிலிருந்து கி.பி. 330-ஆம் ஆண்டில் தலைநகரம் ரோமாவிலிருந்து கான்ஸ்டான்டினோப்பிளுக்கு மாற்றப்பட்ட வரையிலான, அயோக்கிய ரோமா உச்ச ஆதிக்கத்தோடு ஆட்சி செய்த முந்நூற்று அறுபது ஆண்டுகளை விவரிக்கின்றன. இந்த முந்நூற்று அறுபது ஆண்டுகாலம், பாப்பரசு ரோமா உச்ச ஆதிக்கத்தோடு ஆட்சி செய்த ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகளுக்கான ஓர் அடையாளமாக உள்ளது; இவ்விரண்டும் சேர்ந்து, நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்திலிருந்து ஆரம்பித்து, விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது ஏற்படும் மும்மடங்கு ஐக்கியத்திலிருந்து, கிருபைக்காலத்தின் முடிவுவரையிலான காலப்பகுதியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் வரலாற்றின் அனைத்துத் தீர்க்கதரிசன வரிகளும் தானியேல் பதினொன்றின் கடைசி ஆறு வசனங்களுடன் ஒழுங்குபட்டு நிற்கின்றன; ஆனால் நாற்பதாம் வசனத்தில் சித்தரிக்கப்படும் 1989 ஆம் ஆண்டிலுள்ள முடிவுக் காலத்திலிருந்து நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்தில் உள்ள ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வரையிலான தீர்க்கதரிசன வரலாறே “கடைசி நாட்களுக்குச் சம்பந்தமான தானியேலின் தீர்க்கதரிசனத்தின் அந்தப் பகுதி” ஆகும். நாற்பதாம் வசனத்தில் வெறுமையாக விடப்பட்டிருக்கும் வரலாறு, கிருபைக்காலம் முடிவடையும் முன்னரே, காலம் நெருங்கியபோது முத்திரை நீக்கப்படும் இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்துதலாகும்.

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.

> “நமக்குத் தேவனுடைய கற்பனைகளும், தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவியான இயேசு கிறிஸ்துவின் சாட்சியும் உண்டு. விலையிடற்கரிய ரத்தினங்கள் தேவனுடைய வார்த்தையில் காணப்படுகின்றன. இந்த வார்த்தையை ஆராய்கிறவர்கள் தங்கள் மனதைத் தெளிவாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உண்ணுதலிலும் குடிப்பதிலும் கெடுபிடியான ஆசைக்கு அவர்கள் ஒருபோதும் இடங்கொடுக்கக்கூடாது.
>
> “அவர்கள் இதைச் செய்தால், மூளை குழப்பமடையும்; இப்பூமியின் வரலாற்றின் இறுதிக் காட்சிகளுடன் தொடர்புடைய அந்த விஷயங்களின் அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்ள ஆழமாகத் தோண்டிச் செல்வதற்கான மன அழுத்தத்தை அவர்கள் சுமக்க இயலாதவர்களாயிருப்பார்கள்.”
>
> “தானியேல் மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் புத்தகங்கள் இன்னும் நன்கு புரிந்துகொள்ளப்படும்போது, விசுவாசிகள் முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு மத அனுபவத்தை அடைவார்கள். பரலோகத்தின் திறந்த வாசல்களின் இப்படிப்பட்ட தரிசனங்கள் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும்;

அதன் மூலம், இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்களுக்கு வெகுமதியாக அமையப்போகும் அந்த பாக்கியத்தை உணர்ந்து அனுபவிக்க, எல்லாரும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய குணாதிசயத்தால் இருதயமும் மனமும் ஆழமாகப் பாதிக்கப்படும்.”

“வெளிப்படுத்தின புத்தகத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைத் தாழ்மையுடனும் சாந்தத்துடனும் புரிந்துகொள்ளத் தேடுகிற அனைவரையும் ஆண்டவர் ஆசீர்வதிப்பார். இந்தப் புத்தகம் அமரத்துவ மகத்துவத்தால் மிகுதியாகவும் மகிமையால் நிறைந்ததாகவும் உள்ள அளவிற்கு, இதை வாசித்து அதை ஆர்வமுடன் ஆராய்கிற அனைவரும் ‘இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு, அதில் எழுதப்பட்டிருக்கிறவற்றைக் கைக்கொள்கிறவர்களுக்கு’ அளிக்கப்படும் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுகிறார்கள்.”

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை ஆய்வு செய்வதிலிருந்து நிச்சயமாக ஒரு விஷயம் புரிந்துகொள்ளப்படும்—அதாவது, தேவனுக்கும் அவருடைய ஜனங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு நெருக்கமானதும் தெளிவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டதுமாகும்.

“பரலோகத்தின் பிரபஞ்சத்திற்கும் இந்த உலகத்திற்கும் இடையில் ஒரு அதிசயமான தொடர்பு காணப்படுகிறது. தானியேலுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட விஷயங்கள் பின்னர் பத்மோஸ் தீவில் யோவானுக்கு அளிக்கப்பட்ட வெளிப்பாட்டினால் நிறைவுபெற்றன. இந்த இரண்டு புத்தகங்களும் கவனமாக ஆய்ந்தறியப்பட வேண்டும். ‘காலத்தின் முடிவுவரை இது எவ்வளவு காலம் ஆகும்?’ என்று தானியேல் இருமுறை விசாரித்தான்.

“‘நான் கேட்டேன்; ஆனால் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அப்பொழுது நான், என் ஆண்டவரே, இவைகளின் முடிவு என்னவாகும்? என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், தானியேலே, நீ உன் வழிக்குப் போ; ஏனெனில் இந்த வார்த்தைகள் முடிவுகாலம் வரைக்கும் மறைக்கப்பட்டும் முத்திரையிடப்பட்டும் இருக்கும். அநேகர் சுத்திகரிக்கப்பட்டு, வெண்மையாக்கப்பட்டு, சோதிக்கப்படுவார்கள்; ஆனால் துன்மார்க்கர் துன்மார்க்கமாகவே நடப்பார்கள்; துன்மார்க்கரில் ஒருவரும் புரிந்துகொள்ளமாட்டார்கள்; ஆனால் ஞானிகள் புரிந்துகொள்வார்கள். நித்திய பலி நீக்கப்பட்டு, பாழாக்குகிற அருவருப்பு ஸ்தாபிக்கப்படும் காலத்திலிருந்து ஆயிரத்து இருநூற்று தொண்ணூறு நாட்கள் இருக்கும். ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பத்தைந்து நாட்கள் வரை காத்திருந்து சேருகிறவன் பாக்கியவான். ஆனால் நீ முடிவு வரைக்கும் உன் வழிக்குப் போ; ஏனெனில் நீ இளைப்பாறி, நாட்களின் முடிவில் உனக்குரிய பங்கில் நிலைநிற்பாய்.’”

“புத்தகத்தின் முத்திரைகளைத் திறந்து, இந்தக் கடைசி நாட்களில் நிகழவிருப்பதற்கான வெளிப்பாட்டை யோவானுக்கு அளித்தவர் யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமே.

“தானியலேல் தன் சாட்சியத்தை ஏந்தித் தரவதற்காகத் தன் பங்கில் நின்றான்; அத முடிவுகாலம் வரயையில் முத்திரயையிடப்பட்டிரந்தத; அக்காலத்தில் முதல் தூதனின் சயெ்தி நம்முடயை உலகிற்க அறிவிக்கப்பட வணே்டியிரந்தத. இந்த இறுதி நாட்களில் இவ்விஷயங்கள் அளவற்ற முக்கியத்தவமுடயைவை; ஆனால், ‘அநகேர் சுத்திகரிக்கப்பட்டு, வணெ்மயைாக்கப்பட்டு, சோதிக்கப்பட்டிரப்பார்கள்,’ ‘துஷ்டரோ துஷ்டத்தனமாய்ச் சயெ்வார்கள்; துஷ்டரில் ஒரவனும் உணரமாட்டான்.’ இத எவ்வளவு உண்மயைானத! பாவம் என்பத தவேனுடயை நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுதலாகும்; தவேனுடயை நியாயப்பிரமாணத்தைச் சார்ந்த ஒளியை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் முதல், இரண்டாம், மூன்றாம் தூதர்களின் சயெ்திகளின் அறிவித்தலைப் புரிந்தகொள்ளமாட்டார்கள். தானியலேின் புத்தகம், யோவானுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வளெிப்பாட்டில் முத்திரை நீக்கப்பட்டு, இந்தப் பூமியின் வரலாற்றின் கடசைி நிகழ்ச்சிகளிடத்திற்கு நம்மை முன்னே நடத்தகிறத.”

“நாம் கடசைி நாட்களின் அபாயங்களின் நடுவில் வாழ்ந்த வரகிறோம் என்பதை நமத சகோதரர்கள் நினவைில் கொள்ளுவார்களா? தானியலேுடன் தொடர்புபடுத்தி வளெிப்படுத்தின விசஷேத்தை வாசியுங்கள். இவ்விஷயங்களை போதியுங்கள்.” Testimonies to Ministers, 114, 115.